

A PARADICSOM ÖRÖK SZIGETE

A PARADICSOM a világegyetemek mindenségének örökkévaló középpontja és az Egyetemes Atyának, az Örökkévaló Fiúnak, a Végtelen Szellemnek és az ő isteni mellérendeltjeiknek és társaiknak lakóhelye. E központi Sziget a mindenségrendi valóság leg-hatalmasabb szervezett égiteste az egész világmindenségben. A Paradicsom egyaránt anyagi szféra és szellemi lakóhely. Az Egyetemes Atya teljes értelmessége anyagi lakóhelyeken lakozik; ennél fogva az abszolút irányító-központnak szintén anyagnak, szigorúan valóságosnak kell lennie. És újból megismételjük, hogy a szellemi dolgok és a szellemi lények *valóságosak*.

² A Paradicsom anyagi szépségét a fizikai tökéletességének mértéke adja; az Isten Szigetének nagysága a lakosainak nagyszerű értelmi teljesítményében és elméleti fejlettségében mutatkozik meg; a központi Sziget dicsősége az isteni szellemszemélyiség végtelen képességében — az élet fényében — nyilvánul meg. Azonban e nagyszerű együttes szellemi szépségének és csodáinak mélységei az anyagi teremtmények véges elméjének felfogóképességét messze meghaladják. Az isteni lakóhely dicsőségét és szellemi ragyogását a halandó képzelet nem képes megragadni. És a Paradicsom öröktől fogva van; sem feljegyzések, sem hagyományok nem utalnak e központi Fény és Élet Szigetének eredetére.

1. AZ ISTENI SZÉKHELY

¹ A világegyetemi területek igazgatásában a Paradicsom sokféle célt szolgál, de a teremtmény-lények számára elsődlegesen úgy létezik, mint az Istenség lakóhelye. Az Egyetemes Atya személyes jelenléte az Istenségek e csaknem kör alakú, de nem gömbszerű lakóhelye felső felszínének kellős közepén lakozik. Az Egyetemes Atya e paradicsomi jelenlétét közvetlenül körbeveszi az Örökkévaló Fiú személyes jelenléte, míg mindkettőjüket a Végtelen Szellem leírhatatlan dicsősége övezi.

² Isten e központi és örök lakóhelyen lakozik, mindig is itt lakozott és mindörökké itt is fog lakozni. Eddig mindig itt találtuk őt és mindig is itt fogjuk találni. Az Egyetemes Atya mindenségrendi értelemben a világegyetemek mindenségének e középpontjában összpontosul, szellemileg ott személyesül meg és földrajzi értelemben ott lakozik.

³ ¶ Mi tökéletesen ismerjük az Egyetemes Atyához vezető legrövidebb utat. Ti nem vagytok képesek valami sokat megérteni az isteni székhelyről, mert az oly távol esik tőletek és a közbenső tér oly hatalmas, viszont azok, akik képesek felfogni ezen óriási távolságokat, azok oly bizonyossággal és szó szerint éppúgy ismerik Isten helyzetét és székhelyét, ahogyan ti tudjátok azt, hogy hol van New York, London, Róma vagy Szingapúr, mely városoknak jól meghatározható és földrajzilag behatárolható az elhelyezkedése az Urantián. Ha ügyes hajósok vagytok, akinek ha-

jója, térképei és iránytűje is van, akkor könnyen megtalálhatjátok e városokat. Hasonlóképpen, ha lenne időtök és megfelelő közlekedési eszközötök, ha szellemi értelemben felkészültek lennétek és meg lenne a szükséges útmutatás is, akkor mindez világegyetemről világegyetemre és körről körre vezérelne benneteket, s a csillagos tereken keresztül egyre beljebb haladnátok, míg végül ott állnátok az Egyetemes Atya szellemi dicsőségének központi ragyogásában. Az úthoz szükséges minden dologgal ellátva éppúgy lehetséges megtalálnotok az Isten személyes jelenlétét a minden dolgok középpontjában, mint amilyen könnyű megtalálnotok távoli városokat a bolygótokon. Az, hogy ti e helyeken esetleg még nem jártatok, még semmiben sem érvényteleníti azok valóságát vagy tényleges létezését. Az, hogy oly kevés világegyetemi teremtmény találta meg Istent a Paradicsomon, még semmiben sem érvényteleníti az ő létezésének valóságát vagy az ő szellemi személyének ténylegességét a minden dolgok középpontjában.

⁴ Az Atya mindig e központi helyen található. Ha elmozdulna onnan, akkor általános zűrzavar alakulna ki, mert a teremtés végeiből kiinduló gravitációs erővonalak őbenne tartanak össze e székhely-központban. Ha végigkövetjük a személyiség-kört vissza a világegyetemen keresztül vagy ha követjük a felemelkedő személyiségeket amint befelé, az Atyához utaznak; ha végigkövetjük az anyagi gravitációs erővonalakat az alsó-Paradicsomra vagy ha követjük a mindenségrendi térerő megújuló körfolyamatait; ha végigkövetjük a szellemi gravitáció erővonalait az Örökkévaló Fiúig vagy ha követjük az Isten paradicsomi Fiainak befelé haladását; ha felvázoljuk az elme-köröket vagy ha követjük a sokbilliónyi mennyei lényt, akik a Végtelen Szellemből származnak — tehát akkor e megfigyelések révén vagy akár mindezen összes megfigyelés révén is közvetlenül visszajutunk az Atya jelenlétéhez, az ő központi lakóhelyéhez. Itt az Isten személyesen, szó szerint és ténylegesen jelen van. És az ő végtelen lényéből áramlanak az élet, az energia és a személyiség bőséges folyamatai az összes világegyetemhez.

2. AZ ÖRÖK SZIGET TERMÉSZETE

¹ Mivel ti most érkeztek el oda, hogy érzékelhessétek annak az anyagi világegyetemnek a hatalmas voltát, melyet a csillagászati helyzetetekből, a csillagok rendszerében elfoglalt térbeli helyzetetekből egyáltalán észlelhettek, számotokra is nyilvánvalónak kell lennie, hogy egy ilyen roppant nagy anyagi világegyetemhez lennie kell egy megfelelő és méltó középpontnak, egy olyan központi résznek, mely illik az anyagi területek és élőlények eme nagy és kiterjedt teremtésszerűsége egyetemes Urának méltóságához és végtelenségéhez.

² ¶ Alakját illetően a Paradicsom eltér a lakott égitestektől: nem gömb alakú. Határozottan hosszúka, szabályos, tojásdad idomú, melynek észak-déli átmérője egyha-

tozával meghaladja a kelet-nyugati átmérőjét. A központi Sziget lényegében lapos, és a felső és az alsó felszíne közötti távolság a kelet-nyugati átmérő tizedét teszi ki.

³ A méretekben megmutatkozó eltérés, mely összefügg az állandó helyzetével és azzal, hogy a Sziget északi végén nagyobb mértékű térerő-energia túlnyomás tapasztalható, lehetővé teszi, hogy abszolút irányítás legyen gyakorolható a világmindenség felett.

⁴ ¶ A központi Sziget földrajzilag három működési területre osztható:

⁵ 1. Felső-Paradicsom.

⁶ 2. Külső-Paradicsom.

⁷ 3. Alsó-Paradicsom.

⁸ ¶ A Paradicsom azon felszínét, melyet személyiség-tevékenységek töltenek ki, felső oldalnak, ennek ellentétes felszínét pedig alsó oldalnak nevezzük. A Paradicsom külső pereme olyan tevékenységeknek szolgál helyszínül, melyek nem kifejezetten személyesek vagy nem-személyesek. Úgy tűnik, hogy a Háromság a meghatározó a személyes vagy felső síkon, míg a Korlátlan Abszolút az alsó vagy személytelen síkon. A Korlátlan Abszolútot mi nemigen tekintjük személynek, azonban ezen Abszolút működési tér-jelenlétet az alsó-Paradicsomon összpontosulónak gondoljuk.

⁹ ¶ Az örök Sziget egyetlen anyagiasult alakból áll — valóságos állandósult rendszerekből. A Paradicsom e valódi anyaga olyan térpotenciál egyenmű szerveződése, mely a világegyetemek széles mindenségében sehol máshol nem található meg. A különböző világegyetemekben többféle néven ismeretes, és a nebadoni melkizedekék régóta úgy nevezik, hogy *abszolútum*. E paradicsomi forrásanyag nem élő és nem is holt; ez az Első Forrás és Középpont eredeti nem-szellemi kifejeződése; ez a *Paradicsom*, és a Paradicsomnak nincs másodpéldánya.

¹⁰ Nekünk úgy tűnik, hogy az Első Forrás és Középpont a mindenségrendi valóság összes abszolút potenciálját a Paradicsomra összpontosította, mint azon eljárásának részét, mellyel megszabadította önmagát is a végtelenség jelentette korlátoktól, azzal a módszerrel, ahogy lehetővé teszi a végtelent el nem érő, sőt tér-idő jellegű teremtést. Ebből azonban még nem következik, hogy a Paradicsom csak azért tér-idő korlátolt lenne, mert a világegyetemek mindensége ilyen sajátosságokat mutat. A Paradicsom idő nélkül létezik és nincs térbeli elhelyezkedése sem.

¹¹ Durva közelítésben: a tér láthatóan éppen az alsó-Paradicsom alól ered; az idő pedig éppen a felső-Paradicsom feletről. Az idő, ahogy azt ti értelmezték, nem a paradicsomi létezés jellemzője, bár a központi Sziget létpolgárai teljesen tudatában vannak az események nem-idő jellegű sorozatának. A mozgás nem a Paradicsomban rejlik; a mozgás akarati lényegű. Viszont a távolság fogalma, beleértve még az abszolút távolság fogalmát is, igen bő jelentéstartalommal telik meg, ha a viszonylagos paradicsomi helyekre alkalmazzuk. A Paradicsom nem-tér jellegű; ennélfogva annak területei abszolútok és ezért sokféleképpen

használhatók a halandói elme fogalmait meghaladó területeken.

3. A FELSŐ-PARADICSOM

¹ A felső-Paradicsomon három nagy tevékenység-szféra van, mégpedig az *Istenség-jelenlét*, a *Legszentebb Szféra* és a *Szent Terület*. Az Istenségek jelenlétét közvetlenül övező kiterjedt vidék a Legszentebb Szféraként van fenntartva, és rendeltetése szerint az istenimádatra, a háromság elérése és a felsőbb szellemi fejlődésre szolgál. E körzetben nincsenek sem anyagi szerkezetek, sem tisztán értelmi teremtésrészek; ott ezek nem létezhetnek. Nincs értelme azzal próbálkoznom, hogy az emberi elme számára bemutassam a Paradicsom Legszentebb Szférájának isteni természetét és csodálatraméltó nagyságát. E terület teljes mértékben szellemi, és ti majdnem teljes mértékben anyaglényegűek vagytok. A tisztán szellemi valóság a tisztán anyagi lény számára kétségtelenül nem-létező dolog.

² Bár a Legszentebb területén nincs fizikai anyagivá lényegülés, azonban a Szentföld-övezetekben bőségesen van emléktárgy a ti anyagi napjaitokból és még több ilyen dolog van a külső-Paradicsom történelmi emléktérületein.

³ A Szent Terület, a külső vagy tartózkodási terület hét egyközepű körzetre oszlik. A Paradicsomot néha „az Atya Házának” nevezik, mert ez az ő örökkévaló tartózkodási helye, és e hét körzetet gyakran úgy nevezik, mint „az Atya paradicsomi házai”. A belső vagy első körzetet a történetesen a Paradicsomon lakozó paradicsomi Létpolgárok és a Havona honosai foglalják el. A következő vagy második körzet az idő és tér hét felsőbb-világegyeteméből származó őslakosok szállásterülete. E második körzet egy része hét óriási darabra oszlik, mely az evolúciós fejlődési világegyetemekből származó szellemlények és felemelkedő teremtmények paradicsomi otthona. Ezen övezetek mindegyike kizárólag egy-egy adott felsőbb-világegyetem személyiségeinek jólétét és fejlődését szolgálja, de az itt rendelkezésre álló lehetőségek csaknem végtelen mértékben meghaladják a jelenlegi hét felsőbb-világegyetem támasztotta igényeket.

⁴ A Paradicsomnak mind a hét övezete olyan további tartózkodási egységekre tagolódik, melyek egymilliárd megdicsőült egyed munkacsoportjainak biztosítanak szállásterületet. Ezer ilyen egység alkot egy osztályt. Százezer osztály kitesz egy gyülekezetet. Tízmillió gyülekezet alkot egy gyűlést. Egymilliárd gyűlés kitesz egy nagyegységet. És ez az összegzés folytatható a második, harmadik, és így tovább egészen a hetedik nagyegységig. És hét nagyegység alkotja a főegységet, és hét főegység kitesz egy felsőbb-egységet; és ezen összegződés hetesével sorra kiteszi a felsőbb-, a nagyfelsőbb-, a mennyei-, a felsőbbmennyei- és végül a legfelsőbb-egységet. De még ez sem használja ki teljesen a rendelkezésre álló teret. A Paradicsomon elfoglalt tartózkodási helyek ezen elképesztően nagy száma, mely a ti fogalmaitokat meghaladja, jóval kevesebb mint egy százalékat teszi ki a Szent Területen e célra kijelölt területnek. Még bőven van hely azoknak, akik úton vannak befelé, s

még azok számára is, akik a Paradicsomra való felkapaszkodást csak az örökkévaló jövőben fogják megkezdeni.

4. A KÜLSŐ-PARADICSOM

¹ A központi Sziget hirtelen ér véget a peremnél, de a mérete oly hatalmas, hogy ezen éles szög viszonylag észrevehetetlen bármely véges, zárt területről nézzük is. A Paradicsom külső felszínét részben azok a be- és kilépőmezők foglalják el, melyeket a szellemszemélyiségek különféle csoportjai vesznek igénybe. Mivel a nem-kitöltött tér-körzetek csaknem érintik e peremet, ezért a Paradicsomra irányuló minden személyiség-szállítmány e vidékeken ér földet. A szállító szupernárok vagy másfajta térutazók sem a felső-, sem az alsó-Paradicsomot nem közelíthetik meg.

² A Hét Tökéletes Szellem személyes hatalmi és hatásköri székhelyei a Szellem hét szféráján vannak, melyek a Fiú ragyogó éggömbjei és a Havona-világok belső köre között a Paradicsomot övezve helyezkednek el a térben, de a Hét Tökéletes Szellem térerő-összpontosító parancsnokságot is fenntart a Paradicsom peremén. A Hét Legfelsőbb Erőtér-irányító itteni, lassan keringő jelenléte annak a hét átvivő-állomásnak a telepítési helyét jelzi, melyekből bizonyos paradicsomi energiák áramlanak a hét felsőbb-világegyetembe.

³ Itt, a külső-Paradicsomon található a Teremtő Fiaknak adott hatalmas, történelmi és látnoki kiállítási területek, melyeket az idő és tér helyi világegyetemeinek szenteltek. Jelenleg éppen hétbillió ilyen történelmi emlékhely van használatban, illetőleg előkészületben, de mindezek együttesen is csak mintegy négy százalékát teszik ki a peremterület e célra kijelölt részének. Bizonyítani tudjuk, hogy e hatalmas tartalékok olyan teremtésrészekhez tartoznak, melyek egykor majd a jelenleg ismert és lakott hét felsőbb-világegyetem határain kívül fognak elhelyezkedni.

⁴ A Paradicsomnak azon része, melyet a már létező világegyetemek használatára jelöltek ki, csak egy és négy százalék közötti arányban foglalt, míg az e tevékenységekhez rendelt terület legalább egymilliószor nagyobb annál, mint amennyire e célból ténylegesen szükség lenne. A Paradicsom elég nagy ahhoz, hogy közel végtelen számú teremtésrészrel összefüggő tevékenységnek adjon helyet.

⁵ De ezen túl hasztalan lenne minden további erőfeszítés, mely a Paradicsom tündökletességének a számotokra való bemutatására irányulna. Várnotok kell, és a várakozás közben emelkednetek kell, mert igazság van abban, hogy „szem nem látta, fül nem hallotta, és a halandó ember elméjében sem jelentek meg ama dolgok, melyeket az Egyetemes Atya azoknak készített, akik az idő és tér világain a húsvér testben eltöltött életet túléltek”.

5. AZ ALSÓ-PARADICSOM

¹ Az alsó-Paradicsomot illetően csak annyit tudunk, amennyi már kinyilatkoztatott; ott személyiségek nem tartózkodnak. Egyáltalán semmi köze sincs a szellemi értelmek dolgaihoz, és az Istenségi Abszolút sem működik ott.

Annyit közöltek velünk, hogy minden fizikaienergia- és mindenségrendező-kör az alsó-Paradicsomról ered, és annak felépítése a következő:

² 1. A Háromság telephelye alatt közvetlenül, az alsó-Paradicsom központi részében található az ismeretlen és ki nem nyilatkoztatott Végtelenség-körzet.

³ ¶ 2. E Körzetet egy meg nem nevezett terület övezi szorosan.

⁴ ¶ 3. Az alsó felület külső peremait a leginkább a térpotenciállal és a térerő-energiával összefüggésbe hozható területrészt tölti ki. E hatalmas elliptikus térerő-központ tevékenységei egyetlen hármasegység ismert rendeltetés-ként sem azonosíthatók, azonban úgy tűnik, hogy a tér elsőfajú erő-töltése e területen összpontosul. E központ három egyközepű, elliptikus körzetből áll: a legbelső magához a Paradicsomhoz tartozó térerő-energiái tevékenységek göca; a legkülső valószínűleg a Korlátlan Abszolút feladatköreivel azonosítható, viszont a középkörzet terműködéseiben nem vagyunk biztosak.

⁵ ¶ Úgy tűnik, hogy e térerő-központ *belső körzete* egyfajta óriási szívként működik, melynek lüktetése áramokat küld a fizikai tér legkülső határaitra. Irányítja és módosítja a térerő-energiákat, de nem ez hajtja azokat. Ezen elsődleges térerő valóságos nyomás-jelenléte határozottan nagyobb a paradicsomi középpont északi végénél mint a déli vidékeken; ez egyenletesen érzékelhető különbség. Úgy tűnik, hogy a tér gyűjtőerője a déli részen áramlik be és az északi részen áramlik ki egy olyan ismeretlen keringési rendszer működésének részeként, melynek rendeltetése a térerő-energia ezen alapvető formájának szétterjesztése. Időről időre észlelhetők kelet-nyugati nyomáskülönbségek is. Az e körzetből kisugárzó térerők nem hatnak vissza a megfigyelhető fizikai gravitációra, viszont mindig engedelmessékednek a paradicsomi gravitációnak.

⁶ ¶ A térerő-központ *középkörzete* e területet szorosan körbefogja. E középkörzet nyugvónak tűnik eltekintve attól, hogy háromütemű rendben tágul és húzódik össze. E lüktetések leggyengébbike kelet-nyugat irányú, a következő észak-déli irányú, míg a legerősebb lüktetés minden irányban tapasztalható, s ez egyfajta általános kiterjedés és visszahúzódás. E középső terület rendeltetését eddig még nem igazán sikerült meghatározni, azonban bizonyosan köze van a térerő-középpont belső és külső körzete közötti ellentétes mozgáshoz. Sokan úgy hiszik, hogy a középkörzet azon középtér- vagy nyugalmi körzeteknek a szabályozórendje, melyek a világmindenség egymást követő térszintjeit elválasztják, de ezt semmilyen bizonyíték vagy kinyilatkoztatás nem támasztja alá. E következtetés abból az ismeretből ered, hogy e középső terület valamiképpen kapcsolatban van a világmindenség nemkitöltött-térbeli rendjének működésével.

⁷ ¶ A *külső körzet* a legnagyobb és a legtevékenyebb a nem azonosított térpotenciál három egyközepű és elliptikus öve közül. E terület elképzelhetetlen tevékenységek színtere, olyan kiadások központi csomópontja, melyek

a tér minden irányában kifelé haladnak egészen a hét felsőbb-világegyetem legkülső határaiig, sőt azon túl is, hogy kiterjedjenek a teljes külső tér hatalmas és felfoghatatlan területeire is. E tér-jelenlét teljes mértékben személytelen, eltekintve attól, hogy bizonyos nem világos módon láthatólag közvetve válaszol a végtelen Istenségek akarataira és rendelkezéseire, amikor ők a Háromságként cselekednek. Úgy gondoljuk, hogy ez a Korlátlan Abszolút tér-jelenlétének központi összpontosulása, a paradicsomi középpontja.

⁸ Úgy tűnik, hogy a térerő minden formája és az energia minden szakasza összeköttetésben van egymással; átjárják a világegyetemeket és meghatározott útvonalakon visszatérnek. Viszont a Korlátlan Abszolút megelevenített körzetének kiadásai esetében úgy tűnik, hogy vagy egy kifelé vagy pedig egy befelé mutató irányultság érvényesül — de sohasem egyidejűleg. E külső körzet roppant nagy méreteken, korszakos hosszúságú körökben lüktet. Egy kicsivel több mint egymilliárd urantiai évig e középpont térerője kifelé irányul; ezután hasonló időtartamig befelé. És e középpont térerő megnyilvánulásai egyetemeseek; a teljes betölthető térre kiterjednek.

⁹ ¶ Az összes fizikai térerő, energia és anyag valójában egy. Minden térerő-energia eredetileg az alsó-Paradicsomról indult ki és egyszer majd oda is tér vissza, miután térkörét befutotta. Azonban a világegyetemek mindenségének energiái és anyagi szerveződése a jelenlegi megjelenési állapotukat tekintve nem mind az alsó-Paradicsomról származnak; a tér az anyag és az elő-anyag többféle formájának ad életet. Bár a paradicsomi térerő-középpont külső körzete tér-energiák forrása, azonban a tér nem innen ered. A tér nem erő, energia vagy erőter. E körzet lüktetései nem felelősek a tér lélegzéséért sem, viszont e körzet bejövő és kimenő szakaszai tartják az ütemet a tér kétmilliárd éves tágulási-összehúzódási körfolyamataival.

6. A TÉR LÉLEGZÉSE

¹ A tér lélegzésének tényleges működési rendjét nem ismerjük; pusztán annyit figyelhetünk meg, hogy az egész tér váltakozva hol összehúzódik, hol kiterjed. Ez érinti mind a kitöltött tér vízszintes kiterjedését, mind pedig a ki nem töltött tér függőleges kiterjedéseit, melyek a Paradicsom feletti és alatti hatalmas tér-tárolókban léteznek. Ha megpróbálnátok elképzelni e tér-tárolók alakját, akkor egy homokóra-formára kellene gondolnotok.

² Amikor a kitöltött tér vízszintes kiterjedése tágul, akkor a ki nem töltött tér függőleges kiterjedése összehúzódik, és viszont. A kitöltött és a ki nem töltött tér az alsó-Paradicsom alatt torkollik egymásba. Mindkét féle tér átalakító szabályozó-csatornákon áramlik át, ahol a különböző változások következtében a mindenségrend összehúzódási és tágulási körei során a kitölthető tér ki nem tölthetővé alakul és viszont.

³ ¶ A „ki nem töltött” tér jelentése: nincs kitöltve a ki-töltött térben tudvalevőleg jelen lévő erővel, energiákkal,

erőterekkel és jelenlétekkel. Nem tudjuk, hogy vajon a függőleges (tároló) tér örökös szerepe-e az, hogy egyensúlyban tartsa a vízszintes (világegyetemi) teret; nem tudjuk, hogy van-e teremtői szándék a ki nem töltött teret illetően; valójában igen keveset tudunk a tér-tárolókról, pusztán annyit tudunk, hogy léteznek, és láthatóan egyensúlyban tartják a világegyetemek mindenségének tér-tágulási-összehúzódási köreit.

⁴ ¶ A tér-lélegzés köreinek mindegyik szakasza egy kicsit több mint egymilliárd urantiai évig tart. Az egyik szakaszban a világegyetemek tágulnak; a következőben pedig összehúzódnak. A kitöltött tér jelenleg a kiterjedési szakasz középpontjához közelít, míg a ki nem töltött tér az összezsugorodási szakasz közepe felé halad, és ismereteink szerint mindkét tér-kiterjedés felső határa jelenleg és elvileg körülbelül egyenlő távolságra esik a Paradicsomtól. A ki nem töltött tér tárolói éppen most függőleges irányban terjednek ki a felső-Paradicsom fölött és az alsó-Paradicsom alatt, miközben a világegyetem kitöltött tere vízszintesen kifelé terjeszkedik a külső-Paradicsom felől egészen a negyedik külső térszinten túlra.

⁵ Egemilliárd urantiai évig tart a tér-tárolók összehúzódása, mialatt a világmindenség és a teljes vízszintes tér erő-tevékenységei tágulnak. Így kevéssel több mint kétmilliárd urantiai év szükséges a teljes tágulási-összehúzódási körhöz.

7. A PARADICSOM TÉRMŰKÖDÉSEI

¹ A tér a Paradicsom egyik felszínén sem létezik. Ha valaki egyenesen „feltekintene” a Paradicsom felső felszínéről, akkor nem „látna” mást, mint a ki nem töltött tér kifelé vagy befelé irányuló mozgását, mely tér jelenleg éppen befelé áramlik. Tér nem érintkezik a Paradicsommal; kizárólag a nyugalmi középtér-körzetek lépnek kapcsolatba a központi Szigettel.

² A Paradicsom a kitöltött és a ki nem töltött tér között elhelyezkedő viszonylagos nyugalmi állapotú körzetek ténylegesen mozdulatlan magja. Földrajzilag e körzetek a Paradicsom viszonylagos meghosszabbításának tűnnek, azonban valószínűleg van valamilyen mozgás bennük. Igen keveset tudunk ezekről, de annyit megfigyelünk, hogy e csökkent térmozgású körzetek választják el a kitöltött és a ki nem töltött teret. Léteztek egykor hasonló körzetek a kitöltött tér szintjei között, azonban ezek mára már kevésbé nyugalmi jellegűek.

³ A teljes tér függőleges metszete valamennyire hasonlít a máltai kereszt alakjára, ahol is a vízszintes karok jelképezik a kitöltött (világegyetemi) teret, a függőleges karok pedig a ki nem töltött (tároló) teret. A négy kar közötti területrészt valahogy úgy választja el a karokat, ahogyan a középtéri körzetek elkülönítik a kitöltött és a ki nem töltött teret. E nyugalmi középtéri körzetek a Paradicsomtól távolodva egyre nagyobb és nagyobb méreteket öltenek, és lényegében körbeveszik az egész tér határait, valamint teljesen magukba zárják mind a tér-tárolókat, mind pedig a kitöltött tér teljes vízszintes kiterjedését.

⁴ ¶ A tér nem a Korlátlan Abszolúton belüli, abszolútat el nem érő feltétel, nem is annak jelenléte, és nem is a Végleges működése. Ez a Paradicsom adománya, és úgy tartjuk, hogy a nagy világegyetem és az összes külső vidék terét ténylegesen a Korlátlan Abszolút ősi tér-potenciálja tölti ki. A külső-Paradicsom közvetlen közeléből indulva a kitöltött tér vízszintesen terjed ki a negyedik külső térszinten át egészen a világmindenség határain túlra, ám hogy meddig, azt nem tudjuk.

⁵ Ha elképzelték egy véges, ám felfoghatatlanul nagy V-alakú síkot, mely merőlegesen áll mind a felső-, mind az alsó-paradicsomi felszínre, s a csúcsa majdnem érinti a külső-Paradicsomot, majd e síkot képzeletben a Paradicsom körül elliptikus pályán körbeforgatjátok, akkor annak forgása nagyjából szemlélteti a kitöltött tér térfogatát.

⁶ Bármely adott világegyetemi helyszín vonatkozásában a vízszintes térnek van egy felső és egy alsó korlátja. Ha valaki az Orvonton síkjához képest merőlegesen eléggé el tud távolodni akár felfelé, akár lefelé, akkor elérheti a kitöltött tér felső, illetőleg alsó határát. A világmindenség ismert kiterjedéseiben belül e határok a Paradicsomtól való távolsággal egyre kijjebb és kijjebb kerülnek; a tér sűrűsödik, mégpedig valamivel gyorsabban, mint a teremtés síkja, a világegyetek összessége.

⁷ ¶ A térszintek közötti viszonylagos nyugalmi körzetek, mint például a hét felsőbb-világegyetemet az első külső térszinttől elválasztó körzet, nyugalmi tér-működésű, óriási méretű, elliptikus területek. Ezek a körzetek választják el a Paradicsom körül szabályozott rendben száguldó hatalmas galaxisokat. Képzeljétek el az első külső térszintet, ahol számtalan világegyetem van formálódóban, mint a Paradicsom körül keringő hatalmas galaxis-folyamat, melyet felül és alul a nyugalmi közértér- körzetek kötnek össze, és amelynek belső és külső határait a viszonylag nyugalmas térkörzetek jelölik ki.

⁸ A térszint tehát egyfajta elliptikus mozgási területként működik, melyet minden oldalról viszonylagos mozdulatlanság vesz körül. A mozgás és a nyugalom ezen összefüggései a mozgással szembeni csökkent ellenállású görbült térsávot alkotnak, melyet mindenhol mindenségrendi térerő és kilépő energia követ, amint a Paradicsom Szigete körül örökkön keringenek.

⁹ A világmindenség váltakozó körzetkiosztása, a galaxisok váltakozó irányú, azaz az óramutató járásával meg egyező, illetőleg azzal ellentétes irányban haladó áramlásával együtt, hozzájárulnak azon fizikai gravitáció egyensúlyba jutásához, melynek rendeltetése a gravitációs nyomás oly mérvű felerősödésének megelőzése, mely elindítaná a szétesési és szétszóródási folyamatokat. Ez az elrendezés ellengravitációs hatású, és fékezi az egyébként veszélyes sebességeket.

8. PARADICSOMI GRAVITÁCIÓ

¹ Az elkerülhetetlen gravitációs vonzás a teljes tér összes világegyetemének minden világára erőteljes hatással van.

A gravitáció a Paradicsom fizikai jelenlétének erős szorítása. A gravitáció a mindenható fűzér, melyre azok a fénylő csillagok, ragyogó napok és forgó szférák vannak felfűzve, melyek az örökkévaló Isten egyetemes fizikai ékességét jelentik, mely örökkévaló Isten maga a minden dolog, aki kitölt minden dolgot, és akiben minden dolog fennáll.

² Az abszolút anyagi gravitáció középpontja és góca a Paradicsom Szigete, melyet a Havona körül keringő sötét gravitációs testek egészítenek ki, és amelyet a felső és alsó tér-tárolók tartanak egyensúlyban. Az alsó-Paradicsomról származó minden ismert kiáradás egyenletesen és pontosan válaszol a világmindenség elliptikus térszintjei végtelen köreiben működő központi gravitációs vonzásra. A mindenségrendi valóság minden ismert formájában fellelhető az idő-görbületnek, a kör-irányultságnak és a nagy elliptikus forgásnak a sajátossága.

³ A tér nem hat vissza a gravitációra, de annak kiegyenlítőjeként működik. A térpárna nélkül az égitesteket robbanások sora rázkódtatná. A kitöltött tér is gyakorol ellengravitációs hatást a fizikai vagy egyenes irányú gravitációra; a tér ténylegesen semlegesíteni tudja az effajta gravitációs hatást, még ha késleltetni nem is képes azt. Az abszolút gravitáció a Paradicsom gravitációja. A helyi vagy egyenes irányú gravitáció az energia vagy az anyag villamos állapotának sajátossága; jelen van a központi világegyetemben, a felsőbb-világegyetekben és a külső világegyetekben, bárhol, ahol megfelelő anyagkeletkezés zajlott le.

⁴ ¶ A mindenségrendi térerő, a fizikai energia, a világegyetemi erőter számos formája és a különféle anyagiasulások alapvetően háromféle, bár nem tökéletesen elkülönült választ mutatnak a Paradicsom gravitációjára:

⁵ 1. *Előgravitációs Szakaszok (Térerő)*. Ez a térpotenciál egyedivé válásának első lépése, ahol a térpotenciál a mindenségrendi térerő valamilyen elő-energia formájába alakul át. Ez az állapot megfelel a tér elsőfajú erő-töltése fogalmának, melyet néha *tiszta energiának* vagy *szegregátának* neveznek.

⁶ ¶ 2. *Gravitációs Szakaszok (Energia)*. A tér erő-töltésének átalakulását a Paradicsom erőszervezőinek tevékenysége okozza. Ez a Paradicsom gravitációjának vonzására érzékeny energiarendszerek megjelenését jelzi. E kilépő energia eredetileg semleges, ám a további átalakulások folytán úgynevezett ellenható és együtthető sajátosságokat mutat. E szakaszokat *ultimátának* nevezzük.

⁷ ¶ 3. *Utógravitációs Szakaszok (Világegyetemi Erőter)*. E szakaszban az energia-anyag válaszol az egyenes irányú gravitáció szabályozására. A központi világegyetemben e fizikai rendszerek háromszoros szerveződésűek és *triáta* névvel jelölik őket. Ezek az idő és a tér teremtésrészeinek nagyhatású alaprendszerei. A felsőbb-világegyetek fizikai rendszereit a Világegyetemi Erőter-irányítók és társaik hozzák mozgásba. Ezen anyagi szerveződések kettős felépítésűek és *gravita* néven ismeretesek. A Havona körül keringő sötét gravitációs testek sem nem triáták,

sem pedig graviták, és vonzóerejük mindkét fizikai gravitációs forma, azaz az egyenes irányú és az abszolút gravitáció sajátosságait egyaránt mutatja.

⁸ ¶ A térpotenciál nem vesz részt semmiféle gravitációs kölcsönhatásban. A Paradicsom ezen elsődleges saját-sága nem tényleges szintű valóság, de ez az őse minden viszonylagos, működési nem-szellemi valóságnak — minden térerő-energia megnyilvánulásnak, és az erőtér és az anyag mindenfajta szerveződésének. A térpotenciál fogalmát nehéz lenne meghatározni. Nem valami olyasmit jelent, ami a tér őse; jelentése inkább a téren belül létező erőkre és potenciálokra utal. Közéltőleg úgy tekinthető, mint a Paradicsomról kiáradó abszolút hatások és potenciálok összessége, mely a Korlátlan Abszolút térjelenlétét alkotja.

⁹ A Paradicsom az abszolút forrása és az örök gócpontja minden energia-anyagnak a világegyetemek mindenségében. A Korlátlan Abszolút a kinyilatkoztatója, a szabályozója és a tára annak, aminek a Paradicsom a forrása és az eredete. A Korlátlan Abszolút egyetemes jelenléte egyenértékűnek tűnik a gravitációs kiterjedés magvábanvaló végtelenségével, a Paradicsomi jelenlét rugalmas feszültségének fogalmával. E fogalom révén könnyebb megértenünk azt a tényt, hogy minden a Paradicsom irányába, befelé vonzódik. E szemléltetés eléggé erőltetett, de azért hasznos. Azt is megmagyarázza, hogy a gravitáció miért hat lehetőleg mindig a tömegre merőleges síkban, mely jelenség egyszersmind jelzi a Paradicsom és az azt körülvevő teremtésrészek különböző kiterjedéseit.

9. A PARADICSOM KÜLÖNLEGESSÉGE

¹ A Paradicsom különleges annyiban, hogy az minden szellemszemélyiség számára az elsődleges eredet területe és a beteljesülés végleges célja. Igaz ugyan, hogy a helyi világegyetemek alacsonyabb rendű szellemlényei közül nem az összesnek közvetlen végzete a Paradicsom, de azért a Paradicsom ettől még az összes anyagfeletti személyiség vágyának tárgya marad.

² ¶ A Paradicsom a végtelenség földrajzi középpontja; nem része az egyetemes teremtésnek, még csak az örökkévaló Havona világegyetemnek sem igazán alkotja részét. A központi Szigetre egyszerűen csak úgy utalunk, mint amely az isteni világegyetemhez tartozik, de valójában nem ez a helyzet. A Paradicsom örökkévaló és páratlan létező.

³ ¶ A múlt örökkévalóságában, amikor az Egyetemes Atya a saját szellemlényegének végtelen személyiségi kifejeződést adott az Örökkévaló Fiú lényében, akkor egyidejűleg kinyilatkoztatta az ő nem-személyes sajátlényegének végtelenség-potenciálját úgy, mint a Paradicsomot. Úgy tűnik, hogy a nem-személyes és nem-szellemi Paradicsom elkerülhetetlen tükröződése volt az Atya azon akaratának és cselekedetének, mely örökkévalóvá tette az Eredeti Fiút.

Tehát az Atya így vetítette ki a valóságot két tényleges szakaszban — a személyesben és a nem-személyesben, a szellemiben és a nem-szellemiben. Az ezek közötti feszültség, az Atya és a Fiú által véghezvitt cselekedet mellett megjelenő akarat hozta létre az Együttes Cselekvőt és az anyagi világok és szellemi lények központi világegyetemét.

⁴ Amikor a valóság szétválk a személyesre és a nem-személyesre (az Örökkévaló Fiúra és a Paradicsomra), akkor már aligha helyénvaló „Istenségnek” hívni azt, ami nem-személyes, hacsak nem valamilyen korlátozott értelemben tesszük. Az Istenség cselekedeteinek energia- és anyagi tükröződései aligha nevezhetők Istenségnek. Az Istenség sok olyat hozhat létre, amely nem Istenség, és a Paradicsom nem Istenség; és nem is tudatos, ahogyan e fogalmat a halandó ember egyáltalán értelmezni tudja.

⁵ ¶ A Paradicsom nem őse egyetlen lénynek vagy élő entitásnak sem; a Paradicsom nem teremtő. A személyiség és az elme-szellem viszonyok *átvihetők*, de a minta nem. A minták nem tükröződések; a minták másodpéldányok — másolatok. A Paradicsom a minták abszolútja; a Havona pedig eme magvábanvalók megjelenése a ténylegességben.

⁶ ¶ Az Isten székhelye központi és örökkévaló, dicsőséges és eszményi. Az ő otthona minden világegyetemi központi világ számára a szépséges minta; és az ő közvetlen lakásának központi világegyeteme minden világegyetem számára a mintát jelenti az eszményképek, a szerveződés és a végleges beteljesülés terén.

⁷ A Paradicsom minden személyiségi tevékenység egyetemes központja és minden erőtér- és energia-megnyitkozás forrás-közepe. Minden, ami valaha csak volt vagy ma van, vagy holnap lesz, az mind az örökkévaló Istenek e központi lakhelyéből jött vagy jön, vagy fog jönni. A Paradicsom a középpontja a teremtésösszességnek, az a forrása az összes energiának, és az a helyszíne minden személyiség elsődleges eredetének.

⁸ ¶ Végző soron a halandók számára a legfontosabb dolog az örök Paradicsomot illetően az a tény, hogy az Egyetemes Atyának e tökéletes lakóhelye az Isten halandó és anyagi fiai halhatatlan lelkeinek valós és roppant távoli végzete, azon fiakról van szó, akik az idő és tér evolúciós világainak felemelkedő teremtmenyei. Minden, Istent ismerő halandó, aki eljegyezte magát az Atya akaratának megcselekedését jelentő életpályával, már neki is indult annak a véges-végtelen paradicsomi útnak, melyet az isteniség keresése és a tökéletesség elérése jellemez. És amint az ilyen, állati eredetű lények ott állnak majd a Paradicsomon az Istenek előtt éppen olyan mérhetetlenül nagy számban, mint ahányan most vannak, lévén, hogy a tér alsóbb szféráiból emelkedtek fel, bizony akkor e teljesítmény nem jelent majd mást, mint annak a szellemi átalakulásnak a valóságát, mely a felsőség határait övezi.

⁹ [Közreadta egy, az uverszai Nappalok Elődei által e feladattal megbízott Bölcsesség-tökéletesítő.]